

τὸ παρεὸν ἀπόλλυσι 272 ὁ δὲ ἀποτυχὼν ἀπώλεσε καὶ θυγατέρα. || ἀπόλλυσθαι (συνών. φθείρεσθαι, διακρίνεσθαι, ἀντίθ. γίγνεσθαι, εἶναι). Καταστρέφομαι/ἀφανίζομαι, be destroyed/vanish, Ἀλκμαίων 2 τοὺς ἀνθρώπους διὰ τοῦτο ἀπόλλυσθαι Παρμενίδης 8.19 πῶς δ' ἂν ἔπειτ' ἀπολοίτο ἐόν; Μέλισσος 7(2) καὶ οὐτ' ἂν ἀπολοίτο . . . ἀπόλλυσθαι τὸ πρόσθεν ἐόν 7(3) ὁ γὰρ κόσμος ὁ πρόσθεν ἐὼν οὐκ ἀπολλύται μήτε προσγίγνεται μηδὲν μήτε ἀπολλύται 7(5) ἀπὸ γὰρ ἂν ὅλοιο το τὸ ὑγιές καὶ τὸ ἐόν 8(6) τὸ μὲν ἐὼν ἀπώλετο Ἀναξαγόρας 17 οὐδὲν γὰρ χρῆμα γίνεται οὐδὲ ἀπολλύται Δημόκριτος 228.4 οἱ τῶν φειδωλῶν παῖδες ἀμαθέες γινόμενοι . . . ἀπολλύνται. Πρβλ. ἀποθνήσκειν, ὄλεθρος, τελευτᾶν, ἀπολήγειν, ἀπολείπειν. || (τό) ἀπόλλυσθαι. Ἀφανισμὸς/καταστροφή, perishing/destruction, Ἀναξαγόρας 17 τὸ δὲ γίνεσθαι καὶ ἀπολλύσθαι οὐκ ὀρθῶς νομίζουσιν οἱ Ἕλληνες . . . καὶ οὕτως ἂν ὀρθῶς καλοῖεν τό τε γίνεσθαι συμμίσγεσθαι καὶ τὸ ἀπολλύσθαι διακρίνεσθαι.

ἀπολύειν (ἀντίθ. καταψηφίζεσθαι). Ἀθωώνω/ἀπαλλάσσω ἀπὸ τὴν κατηγορία, acquit/absolve, Δημόκριτος 262 καταψηφιστέον καὶ μὴ ἀπολύειν· ὅς δ' ἂν παρὰ νόμον ἀπολύῃ . . . ἀδικεῖ. Πρβλ. παριέναι.

ἀπονίζεσθαι. Ξεπλένομαι, wash out, Ἡράκλειτος 5 εἴ τις εἰς πηλὸν ἐμβὰς πηλῷ ἀπονίζειοιτο.

ἀποπέτεσθαι. Πετῶ μακριά, fly far, Ἐμπεδοκλῆς 2.4 ὠκύμοροι καπνοῖο δίκην ἀρθέντες ἀπέπταν.

ἀποπλάζεσθαι. Πλανιέμαι μακριά, wander far, Ἐμπεδοκλῆς 22.3 ὅσσά σφιν ἐν θνητοῖσιν ἀποπλαχθέντα πέφυκεν. Πρβλ. πλάζεσθαι.

ἀποπληξίη. Ἀποπληξία, apoplexy, Δημόκριτος 32 ξυνουσίη ἀποπληξίη σμικρή.

ἀποπλήττεσθαι. Κτυπῶ καὶ διώχνω μακριά μου, strike and repel far from me, Δημόκριτος A 135(54) (DK II 115,28) τό γε

τὸν ἥλιον . . . ἀποπληττόμενον πυκνοῦν τὸν αἶρα, ἄτοπον.

ἀποπνίγειν. Πνίγομαι, be drowned, Δημόκριτος 172 κίνδυνος γὰρ ἀποπνιγῆναι.

ἀποπτύειν. Ξεχύνομαι, spew, Ἐμπεδοκλῆς 115.10 πόντος δ' ἐς χθονὸς οὐδας ἀπέπτυσε.

ἀπορεῖν. Στεροῦμαι, lack, Δημόκριτος 293 ἀπορέουσι δὲ οἰκηίης χαρᾶς. || **ἀπορεῖσθαι.** Βρίσκομαι σὲ ἀμηχανία/εἶμαι ταραγμένος, be at a loss/be troubled, Ἐμπεδοκλῆς 137.2 οἱ δ' ἀπορεῦνται. || **(τό) ἀπορούμενον.** (Τό) ἀντικείμενο ἀπορίας, object of doubt/puzzler, Φιλόλαος 11.8 διδασκαλικά τῷ ἀποροῦμένῳ παντός. Πρβλ. ἀπορήματα.

ἀπορήματα. Ἀπορίες, disputes, Δημόκριτος 11 a (τίτλ.) Ἀπορημάτων <A B . . . ?>. Πρβλ. (τό) ἀπορούμενον.

ἀπορίη. Ἐνδεια/στέρηση, indigence, Δημόκριτος 287 ἀπορίη ξυνή τῆς ἐκάστου χαλεπωτέρη.

ἄπορος. Ἀπλησίαστος/ἀνέφικτος, inaccessible/impracticable, Ἡράκλειτος 18 ἀνεξερεύνητον ἐὼν καὶ ἄπορον Δημόκριτος 8 ἐτεῇ οἶον ἕκαστον γιγνώσκειν ἐν ἀπόρῳ ἐστί. || **ἄπορον** (ἐστί) (ἀντίθ. εὐπορον). Εἶναι δύσκολο, it is difficult, Δημόκριτος 106 πάντων ἀπορώτατον Ἀρχύτας 3 ἐξευρεῖν δὲ μὴ ζητοῦντα ἄπορον καὶ σπάνιον. Πρβλ. ἀδύνατον, χαλεπόν.

ἀπορραίειν. Ἀφαιρῶ/ἀποσπῶ, deprive/tear out, Ἐμπεδοκλῆς 128.10 θυμὸν ἀπορραίσαντας 137.6 θυμὸν ἀπορραίσαντες.

ἀπορροαί. Ἀπορροές, effluences, Ἐμπεδοκλῆς 89 πάντων εἰσὶν ἀπορροαὶ 109 a ἀπορροαὶ φαίη ἂν ἀπιέναι ἀπὸ ἐκάστου τῶν κατοπτριζομένων.

ἀποσβέννυσθαι (ἀντίθ. ἄπτεσθαι). Σβήνομαι/σβήνω, be extinguished/extinguish Ἡράκλειτος 26 ἄνθρωπος ἀποσβεσθεὶς ὄψεις 30 ἀπτόμενον μέτρα καὶ ἀποσβεννύμενον μέτρα.